

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223200689
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8223200689.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne: N. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX, XXX XX H., právne zastúpená: JUDr. Ivan Jurčišín, so sídlom Severná 16/A, 080 01 Prešov proti žalovaným: 1./ V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XX, XXX XX H., 2./ F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, XXX XX H. - C., 3./ I. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXXX/XX, XXX XX C. - G., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov, č.k. 5C/22/2023 - 35 zo dňa 19. mája 2023, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výrokoch I., III. a IV.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že prvým výrokom uložil žalovaným v 1. a v 2. rade, aby sa zdržali nakladania s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, bližšie špecifikovanými v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých sú podielovými spoluvlastníkmi, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej; tretím výrokom žalobkyni uložil povinnosť, aby v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti napadnutého uznesenia podala žalobu vo veci samej a štvrtým výrokom rozhodol, že o trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia bude rozhodnuté v konaní vo veci samej začatom podľa výroku III. napadnutého uznesenia.

2. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovení § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 326, §328 ods. 1, §329 ods. 1, § 336 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd žalovaným v 1. až 3. rade uložil povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami bližšie špecifikovanými vo výroku I. napadnutého uznesenia, a to vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek práva zodpovedajúcemu vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia týchto sporných nehnuteľností, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň by žalobkyni bola uložená povinnosť do 30 dní od súdneho rozhodnutia podať žalobu vo veci samej. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa a žalovaní v 1. až 3. rade boli podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností bližšie špecifikovaných v napadnutom uznesení, pričom žalovaná v 3. rade svoje spoluvlastnícke podiely nehnuteľností bližšie špecifikovaných v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, kúpnu zmluvou, zo dňa 07.12.2023, previedla na žalované v 1. a 2. rade bez toho, aby uvedené podiely ponúkla na kúpu žalobkyni, ako podielovej spoluvlastníčke, čím mohlo dôjsť k porušeniu jej zákonného predkupného práva podľa § 140 Občianskeho zákonníka. Následne žalobkyňa v konaní osvedčila, že žalovaní v 1. a 2. rade svoje spoluvlastnícke podiely na uvedených nehnuteľnostiach ďalej prevádzajú kúpnu zmluvou, keďže na LV. Č. XXX je vyznačená Plomba na základe D., a to bez splnenia zákonnej povinnosti ponúknuť svoje podiely žalobkyni, ako

ďalšej spoluvlastníčke predmetných nehnuteľností. Z dôkazov predložených žalobkyňou bolo zrejmé, že existuje dôvodná obava, aby spoluvlastnícke podiely k predmetným nehnuteľnostiam neboli ďalej prevádzané na tretiu osobu, čo by značne sťažilo postavenie žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky predmetných nehnuteľností, a následne znemožnilo ich vydanie z titulu neplatného právneho úkonu žalovaných.

4. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie dospel k názoru, že žalobkyňa dostatočne preukázala osvedčenú potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu, keďže na základe žalobkyňou tvrdeného a osvedčeného skutkového stavu dochádza opakovane k prevodu spoluvlastníckych podielov na predmetných nehnuteľnostiach. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie nároku, ktorému sa navrhovaným neodkladným opatrením má poskytnúť ochrana, či osvedčenie naliehavosti potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán konania alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Pri miere osvedčenia je potrebné vychádzať z konkrétnej situácie, ktorá je podmienená najmä naliehavosťou jej riešenia. Súd prvej inštancie má za to, že žalobkyňa osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, avšak iba vo vzťahu k žalovaným v 1. a v 2. rade, keďže zo správania žalovaných a na základe zisteného skutkového stavu je zrejmé, že žalované svoje spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach ďalej prevádzajú kúpnu zmluvou, o čom svedčí skutočnosť, že na LV. Č. XXX je vyznačená Plomba na základe D., a to bez ponuky žalovaných adresovanej žalobkyňi, ako podielového spoluvlastníka, vedúcej k realizácii jej zákonného predkupného práva. Nakoľko žalobkyňa v dostatočnej miere osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, súd prvej inštancie žalovaným v 1. a v 2. rade ako podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností uložil povinnosť zdržať sa prevodu vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

5. Súd prvej inštancie návrh žalobkyne vo vzťahu voči žalovanej v 3. rade zamietol, pričom nevzhladal potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, keďže táto žalovaná ďalej nie je v katastri nehnuteľností evidovaná ako podielová spoluvlastníčka predmetných nehnuteľností.

6. Postupom podľa § 336 C.s.p. uložil žalobkyňi podať žalobu vo veci samej v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

7. O trovách konania rozhodol tak, že o návrhu žalobkyne proti žalovaným v 1. až 3. rade bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

8. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote žalované v 1. a v 2. rade odvolanie. Odvolanie právne odôvodnili § 365 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. h) C.s.p. Odvolatelia v podanom odvolaní poukazujú na skutočnosť, že zo strany žalobkyne nedošlo k preukázaniu všetkých skutočností podmieňujúcich vydanie neodkladného opatrenia. Konanie žalobkyne považujú za účelové a šikanózne, nakoľko dochádza k zneužívaniu inštitútu súdnej ochrany, keďže nariadeným neodkladným opatrením dochádza k obmedzeniu ich dispozičných práv s predmetnými nehnuteľnosťami, ktoré požívajú nielen zákonnú, ale aj ústavnoprávnu ochranu. V predmetnom odvolaní žalované v 1. a v 2. rade taktiež namietali skutočnosť, že prevodom nehnuteľností na základe Kúpnej zmluvy medzi nimi ako kupujúcimi a žalovanou v 3. rade, ktorá vystupovala ako predávajúca, došlo k porušeniu žalobkyňou namietaného zákonného predkupného práva, keďže pre nich platila výnimka z tejto zákonnej povinnosti. Poukázali najmä na tú skutočnosť, že sú osobami spĺňajúce definíciu blízkych osôb vymedzenú podľa § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, keďže žalované v 1. a v 2. rade sú spolu so žalobkyňou sestrami, pričom žalovaná v 3. rade je ich tetou. Vychádzajú najmä zo skutočnosti, že za osoby blízke sa pokladajú aj iné osoby, ktoré sú v pomere rodinnom alebo obdobnom, ktoré by ujmu, ktorú by utrpela jedna z nich, druhá považovala a dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Na podporu svojich tvrdení dodávajú, že so žalovanou v 3. rade sú v dennodennom kontakte, spoločne oslavujú sviatky pričom v minulosti dokonca žili aj v jedenej domácnosti čo nasvedčuje tomu, že podmienku zákonnej definície blízkych osôb vymedzenú vo vyššie spomínanom ustanovení spĺňajú. Zároveň, odvolatelia považujú konanie žalobkyne za účelové, najmä z toho dôvodu, že žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu zamĺčala Vyjadrenia, ktorými žalované v 1. a v 2. rade reagovali na im adresované Predžalobné výzvy. Vo svojom odvolaní poukazujú najmä na skutočnosť, že na základe obsahu Vyjadrení mohol súd prvej inštancie dospieť aj k inému záveru, než k nariadeniu neodkladného opatrenia. Zároveň, žalované v 1. a v 2. rade považujú inštitút neodkladného opatrenia za mimoriadny prostriedok, ktorým dochádza k

úprave pomerov pri riešení sporov v oblasti vlastníckeho práva. V tomto smere poukazujú na absenciu rozhodnutí súdov vyššieho stupňa, ktorými by dochádzalo k ochrane oprávneného záujmu osoby skrze vydanie neodkladného opatrenia, ktorým dochádza k absolútnemu zákazu nakladania s majetkom. Na základe uvedených skutočností žalované v 1. a v 2. rade zhodne navrhli, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie.

9. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že konanie žalovaných sa prieči dobrým mravom a je v rozpore so zákonom, pričom poukazuje na skutočnosť, že žalované prevodmi sporných nehnuteľností zámerne ignorujú zákonné kroky žalobkyne a jej snahu smerujúcu k riešeniu predmetného sporu mimosúdnou cestou. Vychádza najmä z toho, že žalované sa prevodmi predmetných nehnuteľností snažia zámerne poškodiť žalobkyňu a dostať ju do znevýhodnenej situácie. Zároveň, žalobkyňa na podporu svojich tvrdení uvádza, že existuje dôvodná obava, že žalované svoje spoluvlastnícke podiely prevedú na tretiu osobu vo vyššie spomínanom vkladovom konaní, čo by značne sťažilo jej postavenie ako spoluvlastníčky. Má za to, že tvrdenia žalovaných v jednotlivých Vyjadreniach neobsahujú žiadne nové skutočnosti, ktorými by mohlo byť spochybnené nariadené neodkladné opatrenie, práve naopak, žalobkyňa má za to, že aj naďalej existuje dôvodná obava, že by bol ohrozený výkon rozhodnutia, a existuje tak potreba dočasnej úpravy pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia. K námietke príbuzenstva podľa § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník uplatňovanou žalovanými v 1. a v 2. rade žalobkyňa uvádza, že splnenie a posudzovanie podmienky vyjadrenej v druhej vete spomínaného odseku je potrebné posudzovať komplexne, a to najmä z hľadiska objektívneho a z hľadiska spoločenskej morálky. Splnenie tejto podmienky nie je možné skúmať len na základe tvrdení žalovaných, a to ani vo forme čestného vyhlásenia, keďže v tomto kontexte je potrebné najmä skúmať pomery v ktorých tieto osoby žijú, či si navzájom pomáhajú ak žijú v spoločnej domácnosti, resp. či si osoby vzájomne prejavujú záujem a pod. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení poukazuje najmä na to, že pociťovanie ujmy niekoho iného ako svojej vlastnej predstavuje podmienku subjektívnu, ktorú je potrebné vnímať individuálne v každom jednotlivom prípade. Dôležitým objektivizujúcim prvkom, ktorý treba zohľadniť pri posudzovaní príbuzenského vzťahu podľa spomínaného § 116 je práve dôvodnosť takéhoto pocitu. Zároveň žalobkyňa vo svojom vyjadrení uvádza, že informácie uvedené v čestnom vyhlásení žalovaných považuje za klamlivé a zavádzajúce, pričom poukazuje najmä na to, že žalované v spoločnej domácnosti nebývajú a ani nikdy nebývali. To, že sa žalované navzájom stretávajú ešte podľa žalobkyne neznamena, že ide o blízke osoby, keďže na naplnenie tejto podmienky musí byť ich vzťah emočne intenzívny, pričom takúto kvalitu treba vysvetliť tak, že osoba v prípade, ak sa jej blízka osoba dostane do stavu núdze vykonáva aktívne úlohy na zmiernenie tohto stavu, a zároveň takýto stav nie je ochotná akceptovať. Žalobkyňa tak na základe vyššie uvedených skutočností žiada, aby odvolací súd potvrdil správnosť napadnutého uznesenia v celom rozsahu.

10. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. K námietkam nesprávneho skutkového zistenia odvolací súd konštatuje, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre rozhodnutie v predmetnej sporovej veci. Dokazovanie je potrebné vnímať ako procesný postup, ktorý smeruje k vytvoreniu skutkových poznatkov potrebných pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania možno vzhliadať najmä v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd ustanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza, a na ktorý následne aplikuje konkrétnu právnu normu. Zistenie

skutkového stavu, ktorý je objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný predovšetkým aj z hľadiska posúdenia pravdivosti tvrdení účastníkov a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporom konaní. (primerane rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tak poukazuje najmä na ustanovenie § 383 C.s.p. v zmysle ktorého je v zásade viazaný skutkovým stavom tak, ako bol zistený súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak odvolací súd musí zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Avšak, sudy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo s bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia procesu. Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom má odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená, keďže súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom na základe ním vykonaného hodnotenia dôkazov.

14. K námietke, že zistený skutkový stav neobstojí odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod nemožno vnímať ako reálnu vadu rozhodnutia v zmysle nesprávneho procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. V prípade, ak by odvolateľ videl naplnenie tohto odvolacieho dôvodu v procesnom postupe súdu, tak by musel v podanom odvolaní zároveň argumentovať aj odvolacím dôvodom upraveným pod písm. e) a/alebo aj pod písm. f). Zároveň však ide o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať v spojitosti s ustanovením § 366 písm. d) C.s.p., z ktorého vyplýva, že novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny. Z uvedených dôvodov má odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. Vo vzťahu k žalovanými uvedenému dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd zdôrazňuje, že pod právnym posúdením treba rozumieť činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových tvrdení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce správny právny predpis použil, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne závery (vid' napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. Cdo 7/2010). Odvolací súd ma teda za to, že táto odvolacia námietka naplnená nebola.

16. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že žalované v 1. rade a v 2.rade napadli podané uznesenie voči výrokom I., III., a IV., a preto sa odvolací súd obmedzil len na skúmanie týchto výrokov.

17. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p., neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

20. Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p., v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

21. Na základe vyššie spomínaného zákonného znenia možno konštatovať, že neodkladné opatrenie možno nariadiť v dvoch situáciách, a teda, ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie. Neodkladné opatrenie je potrebné v tomto kontexte vnímať ako mimoriadny prostriedok úpravy pomerov medzi stranami sporu, ktorým môže súd nariadiť, aby určitá strana v konaní niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala. Nariadením neodkladného opatrenia tak dochádza k obmedzeniu dispozičných práv, pričom v tomto kontexte sa sleduje ochrana pred znevýhodnením postavením tej - ktorej strany sporu. Zároveň, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné uviesť popri všeobecných náležitostiach žaloby podľa § 132 C.s.p. aj opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Vzhľadom na mimoriadny charakter procesného inštitútu neodkladného opatrenia odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhoduje súd na základe postupov dokazovania za účelom rozhodnutia vo veci samej, ale najmä na základe základných skutočností osvedčujúcich odôvodňujúci záver o trvaní a dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

22. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že v rámci konania o vydanie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania (osvedčovanie) podstatne zúžený, a to v dôsledku účelu a podstaty predbežného opatrenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu a pod. Osvedčovanie teda v kontexte rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia značí, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia pravdepodobné. (viď uznesenie Najvyššieho Súdu SR sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

23. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd prvej inštancie žalovaným v 1., 2. a 3. rade uložil povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami, bližšie špecifikovanými v uznesení o nariadení neodkladného opatrenia, vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia akéhokoľvek iného zaťaženia týchto nehnuteľností, ktorých sú podielovými spoluvlastníkmi, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej. V tomto návrhu žalobkyňa následne namietala, že došlo zo strany žalovaných k porušeniu jej zákonného predkupného práva v zmysle § 140 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, keď na základe Kúpnej zmluvy, zo dňa 7.12.2022, došlo k prevodu sporných nehnuteľností medzi žalovanými, pričom žalovaná v 3. rade, ktorá vystupovala ako predávajúca, nepostupovala v zmysle zákona a predmetné nehnuteľnosti žalobkyni ako podielovej spoluvlastníčke neponúkla na predaj. Žalobkyňa následne v konaní na základe predložených listinných dôkazov osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, avšak iba voči žalovanej v 1. a v 2. rade. Súd prvej inštancie mal zo skutkových tvrdení žalobkyne, obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčené, že žalovaná v 3. rade svoje spoluvlastnícke podiely na pozemkoch kúpnu zmluvou previedla na žalované v 1. a v 2. rade bez toho, aby svoje podiely ponúkla na predaj žalobkyni ako podielovej spoluvlastníčke predmetných nehnuteľností. Následne, žalobkyňa osvedčila, že žalované v 1. a v 2. rade svoje spoluvlastnícke podiely ďalej prevádzajú, keďže na spomínanom liste vlastníctva je vyznačená Plomba. Žalobkyňa tak osvedčila nutnosť a naliehavosť nariadenia neodkladného opatrenia, keďže zo strany žalovaných opakovane dochádza k prevodu sporných nehnuteľností. Odvolací súd v tomto smere preto preskúmal obsah napadnutého uznesenia, a s ohľadom na žalobkyňou predložené listiny v priebehu konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že žalobkyňa dostatočne preukázala potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, avšak len voči žalovaným v 1. a v 2. rade. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje najmä na účel neodkladného opatrenia, ktorý spočíva najmä v poskytnutí ochrany ohrozeným alebo porušeným právam stranám konania, ktorého cieľom je zamedziť vzniku nerovnovážneho postavenia medzi stranami sporu.

24. Žalované následne vo svojom odvolaní namietali skutočnosť, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zamlčala súdu v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skutočnosť, že žalované zasielali Vyjadrenia ako odpovede na Predžalobné výzvy. Odvolací súd však v tomto kontexte poukazuje na vyššie spomínaný rozdiel medzi rozsahom dokazovania pri nariadení neodkladného opatrenia, ktoré je zamerané na osvedčovanie skutočností relevantných pre potvrdenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. Zároveň, odvolací súd zdôrazňuje, že pri skúmaní skutočností rozhodujúcich pre nariadenie neodkladného opatrenia súd neskúma okolnosti, ktoré sú dôležité pre konanie vo veci samej a svojim rozhodnutím nemôže prejudikovať rozhodnutie vo veci samej. Jedná sa

len o skúmanie splnenia podmienok potreby bezodkladnej úpravy pomerov prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia.

25. Otázka, či žalované spĺňajú definíciu blízkych osôb, vymedzenú v ustanovení § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, tak, ako to uvádzajú vo svojom odvolaní, bude predmetom dokazovania vo veci samej.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností mal odvolací súd za to, že žalobkyňa osvedčila dôvodnosť obavy o možnom postupe žalovaných, preto podľa názoru odvolacieho súdu boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v znení v akom ho navrhovala žalobkyňa.

27. Odvolací súd nerozhodol o trovách odvolacieho konania; o týchto bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

28. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdzuje.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).